

Hotel statt Brückenplatz? Hotel zamiast Placu Mostowego?

Ende 2019 wird die Turnhalle abgerissen und muss einem Hotel weichen. Bis dahin suchen wir nach einen neuen Ort.

Sala gimnastyczna zostanie zburzona pod koniec 2019 roku i musi ustąpić miejsca hotelowi. Do tego czasu musimy znaleźć nowe miejsce.

Piotr Szrek

Der Brückenplatz 2.0 hat seit Mai 2016 auf dem alten Hortgelände der ehemaligen Grundschule Mitte ein neues Zuhause gefunden, nachdem er 2015 die Fläche neben der Stadtbrücke wegen des Baus einer Shopping Mall weichen musste. Dieser neue Ort hat sich seitdem sehr gut entwickelt.

In der alten Turnhalle wird Fußball gespielt, gefeiert, getanzt, Theater gespielt, Kunst gemacht, gebetet. Wir haben einen Verschenkemarkt, einen Fahrradverleih, ein Repaircafé, unser Café BlaBla, mit der ZeitBankCzasu eine eigene Energietausch-Währung, und eine kostenlose Rechtshilfe vor Ort. Draussen wird gegärtnert, gegrillt und auf dem ganzen Gelände finden Workshops in Kunst und Upcycling statt.

Wer regelmäßig in der alten Turnhalle etwas organisiert, bekommt einen Schlüssel und wird somit zur Schlüsselbesitzer*in. Bisher sind das 27 Leute, die alle Vertrauen in Form des Schlüssels bekommen haben und ein Stück Verantwortung übernommen haben. Einmal monatlich treffen sich die Schlüsselbesitzer*innen zu Austausch

Autor: Michael Kurzwelly

und Diskussion. Jeder trägt seine Termine selber in unseren Online-Kalender ein. 3-4 Mal jährlich findet eine Sitzung des „Słubfurter Parlamentes“ statt, bei der alle, die kommen, automatisch Stadtverordnete sind und eine Stimme haben. ▶

Brückenplatz 2.0 funktioniert von Mai 2016 auf dem Gelände in der Mitte der

sportowej przy byłej szkole podstawowej „centrum”. Poprzednie miejsce tuż obok mostu miejskiego trzeba było opuścić w 2015 roku, ze względu na planowaną budowę centrum handlowego.

Nowe miejsce rozwinęło się bardzo dobrze. Odbývają się treningi piłki nożnej, imprezy rodzinne, tańce, występy teatralne, modlitwy muzulmańskie. Jest wymieniałnia rzeczy, wynajem rowerów, warsztat naprawczy, kawiarnia

BlaBla, ZeitBankCzasu z własną walutą wymiany energii, a także bezpłatna pomoc prawna na miejscu. Na zewnątrz są realizowane warsztaty ogrodnicze, grille i sztuka (warsztaty, koncerty) oraz upcycling.

Kto regularnie organizuje coś w starej hali sportowej, otrzymuje klucz i staje się odpowiedzialny za halę. Do tej pory było to 27 zaufanych osób, które wzięły na siebie odpowiedzialność. Raz w miesiącu właściciele klu-

czy spotykają się w celu wymiany doświadczeń, pomysłów i dyskusji. Każdy ma dostęp do edycji informacji o swoich działaniach w naszym kalendarzu online.

3-4 razy w roku odbywa się sesja „Parlamentu Słubfurtu”, podczas której wszyscy przybywający są automatycznie radnymi miasta i mają jeden głos. ▶

ciąg dalszy na str. 2

Fortsetzung auf Seite 2

20 Jahre Słubfurt 20 lat Słubfurtu

Słubfurt wurde 1999 gegründet und 2000 in das RES (Register der Europäischen Städtenamen) eingetragen.

Słubfurt został założony w 1999 roku i zarejestrowany w 2000 roku w RES (Rejestrze Nazw Miast Europejskich).

Michael Kurzwelly

Seitdem entwickelt sich Słubfurt mit Höhen und Tiefen immer weiter. Nachdem 2009 die ersten Kommunalwahlen von Słubfurt stattfanden, bekam die Stadt ihr eigenes Parlament. Wer zur Parlamentssitzung kommt, ist automatisch Stadtverordneter und hat eine Stimme. 2010 wurde Słubfurt dann die Hauptstadt von Nowa Amerika. Alle, die sich mit Słubfurt und Nowa Amerika identifizieren können, sind sofort vollwertige Bürger*innen und erhalten den Nowa Amerika Personalausweis.

Słubfurt und Nowa Amerika sind Labore für die Neuerfindung einer aktiven Bürgergesellschaft jenseits der Eingrenzung durch den Nationalstaat. Aus „wir“ und „die anderen“ entsteht ein gemeinsames „wir“, mit unterschiedlichsten kulturellen Wurzeln.

Der „Brückenplatz | Plac Mostowy 2.0“ ist derzeit unser größtes bürgerschaftliches Versuchslabor.

Aus Anlass des zwanzigjährigen Bestehens von Słubfurt laden wir deshalb zu einem besonderen Słubfurter Neujahrsempfang ein. Er beginnt mit

einer Stadtführung durch Słubfurt, die am Dreiländereck bei Kaufland startet und im Kulturhaus SMOK in Słub endet, wo bereits ein Empfang mit Buffet vorbereitet ist. Nach der Stärkung zeigen wir in Kooperation mit dem Dokumentarfilmfestival Szczecin den Film „Czarnobóg“ (Schwarzgott) mit anschließender Diskussion über wieder aufkommende Nationalismen in Europa und der Welt. Die Teilnahme ist kostenlos.

Od tamtej pory Słubfurt rozwija się. Miał zarówno wzloty, jak i upadki. W roku 2009 odbyły się pierwsze wybory samorządowe w Słubfurcie. Miasto ma swój parlament. Ci, którzy przychodzą na sesję Parlamentu są automatycznie radnymi miejskimi. Każdy ma jeden głos. W 2010 roku Słubfurt stał się stolicą Nowej Ameryki.

Wszyscy, którzy identyfikują się ze Słubfurtem i Nową Ameryką, stają się automatycznie pełnoprawnymi obywatelami i otrzymują paszport Nowej Ameryki.

Autor: Volkmar Köhler

Słubfurt i Nowa Amerika są laboratoriami do ponownego utworzenia aktywnego społeczeństwa obywatelskiego ponad granicami państwa narodowego. „My“ i „inni“ tworzą wspólne „my“, z różnymi kulturowymi korzeniami.

„Brückenplatz | Plac Mostowy 2.0“ jest obecnie naszym największym eksperymentalnym laboratorium społeczeństwa obywatelskiego.

Z okazji 20-lecia Słubfurtu serdecznie zapraszamy na specjalne noworoczne przyjęcie Słubfurtu. Rozpoczynamy wybieg z przewodnikiem po Słubfurcie. Startujemy przed Kauflandem, a kończymy w domu kultury SMOK w dzielnicy Słub, gdzie odbędzie się przyjęcie

w formie bufetu. Po obiedzie, we współpracy z Festiwalem Filmów Dokumentalnych w Szczecinie, zapraszamy na projekcję filmu „Czarnobóg“, a następ-

nie do dyskusji o powracającym nacjonalizmie w Europie i na świecie. Udział jest bezpłatny.

21.01.2019, 14:00 – 21:00

20 Jahre Słubfurt | 20 Jahre Słubfurt
SŁUBFURTER NEUJAHRSEMPFANG | PRZYJĘCIE NOWOROCZNE SŁUBFURTU

14:00-17:00 Stadtführung durch Słubfurt | Orowadzenie po Słubfurcie (Start: Platz vor Kaufland / Plac przed Kauflandem)

17:00 Empfang | Przyjęcie, Ort | Miejsce: SMOK – Słubicki Miejski Ośrodek Kultury, „Prowincja“

18:30 Film „Czarnobóg“ (Schwarzgott), Regie | Reżyseria: Grzegorz Paprzycki, 30 min.

19:00 Diskussion: Nationalismen in Europa | Nacjonalizmy w Europie potem otwarty wieczór | danach offener Abend

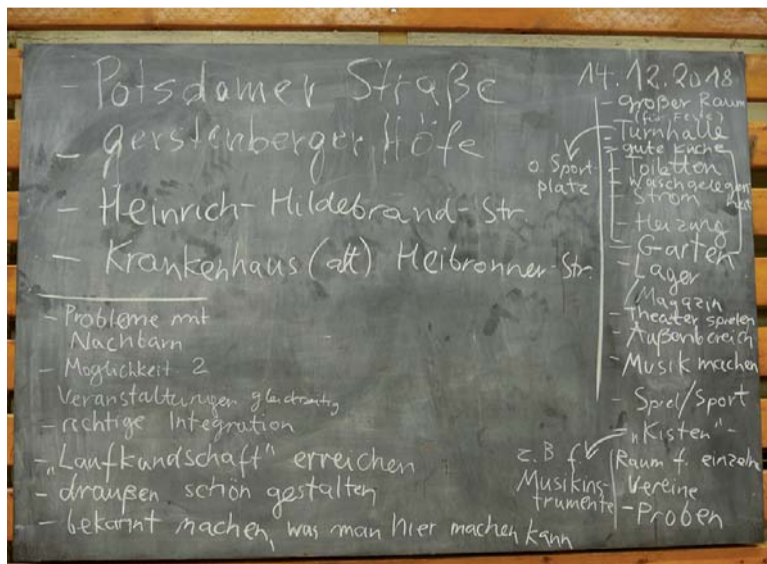
dokończenie ze str. 1 | Fortsetzung von Seite 1

Insgesamt geben sich auf dem Brückenplatz mittlerweile 6 Vereine die Hand: IKI e.V., Stowarzyszenie Lebuser Ziemia, Mosaiksteine e.V., Muslime an der Oder e.V., Słubfurt e.V. und Vielfalt statt Einfalt e.V.

Jedes Jahr stellt der Verein Słubfurt e.V. neue Förderanträge in der Hoffnung, dass es irgendwie weitergeht, so auch für das Jahr 2019. Aber nun kommt eine neue Herausforderung auf uns zu. Da die Turnhalle nun wohl definitiv Ende 2019 abgerissen wird, muss sich die Gemeinschaft auf die Suche nach einem „Brückenplatz 3.0“ begeben.

Auf der letzten Sitzung des „Słubfurter Parlamentes“ am 14. Dezember 2018 machten sich die Słubfurter Stadtverordneten dazu erste Gedanken und es wurden bereits einige mögliche Immobilien und Orte vorgestellt.

Michael Kurzwelly sieht in dieser He-

Autor: Michael Kurzwelly

erausforderung auch eine Chance für eine weitere Stärkung der Gemeinschaft, denn seiner Meinung nach geht es nicht allein um einen neuen Ort, sondern um Demokratie von unten. Und die sei so stark, wie ihre Akteure, so Kurzwelly.

Ogólnie rzecz biorąc, na Placu Mostowym działa teraz sześć stowarzyszeń: IKI e.V., Stowarzyszenie Lebuser Ziemia, Mosaikstein e.V., Muslime an der Oder e.V., Słubfurt e.V. i Vielfalt statt Einfalt e.V. Każdego roku stowarzyszenie Słubfurt e.V. składa wnioski do różnych instytucji z propozycjami nowego finansowania jego działań w nadziei, że będzie też tak

in roku 2019. Ale teraz jest nowe wyzwanie dla nas. Ponieważ hala sportowa z pewnością zostanie zburzona pod koniec 2019 roku, nasza społeczność musi udać się na poszukiwania miejsca pod „Plac Mostowy 3.0“. Na ostatnim spotkaniu w „Parlamentu Słubfurtu“ w dniu 14 grudnia 2018 roku, radni miasta Słubfurt przedstawili

pierwsze pomysły, niektóre możliwe lokalizacje i ich zalety. Michael Kurzwelly postrzega to jako wyzwanie i szansę na dalsze wzmacnianie społeczeństwa obywatelskiego, ponieważ jego zdaniem nie chodzi tylko o nowe miejsce, ale o demokrację oddolną, która jest tak silna, jak jej twórcy, np. Kurzwelly.

Schreibwerkstatt mit Sascha Macht

Warsztaty literackie z Saschą Macht

Piotr Szrek

Die „Kurort Slubfurt Kassa“ hat letztes Jahr verschiedene Arten der Kulturheilung finanziert, darunter auch einen Literaturworkshop mit Sascha Macht. Falls ihr auch Lust darauf habt, Euch im Schreiben auszuprobieren, hier einige Aufgaben, die uns gestellt wurden:

- Schreibe einen Text, der mit dem Satzanfang beginnt: „Als ich ein Kind war...“
- Schreibe einen Text, der komplett „unter der Erde“ spielt bzw. sich damit beschäftigt, was Dir zum Begriff „Untertage“ alles einfällt.
- Schreibe einen Text, in dem keine menschlichen Figuren vorkommen und auch nicht aus der Perspektive einer menschlichen Figur erzählt wird (erlaubt ist hingegen alles andere, was „Natur“ ist, also Tiere, Pflanzen, Steine, Landschaften usw.).
- Stelle Dir das Ende der Welt vor und schreibe einen Text darüber.
- Wo bist Du gerade? Schau Dich um und beschreibe alles, was Du siehst (Bsp.: „Eine gemähte Wiese. Eine Flasche Wasser. Bäume. Die Süddeutsche Zeitung, ausgelesen. Ein Stoffbeutel mit einem

Ladegerät darin, das noch an seine Besitzerin zurückgegeben werden muss. Ein Smartphone. Tabak. Wenn Du fertig bist, schreibe einen Text, in dem möglichst viel von dem (am besten alles) vorkommt, was Du gesehen hast.

- Schreibe einen Text über deine größte Angst.
- Schreibe einen Text über Dein größtes Glück.

W bieżącym roku „Slubfurcka Kasa Chorých“ finansowała różne formy leczenia kulturą, w tym warsztaty literackie z Saschą Macht. Dla wszystkich, którzy mają ochotę spróbować swoich sił jako literaci, przedstawiamy niektóre z zadań z jakimi zmierzali się uczestnicy warsztatów:

- Napisz tekst rozpoczynający się od początku zdania: „Kiedy byłem dzieckiem ...”
- Napisz tekst, którego akcja rozgrywa się „pod ziemią” lub opowiadający o tym, co myślisz o „podziemiu”.
- Napisz tekst, w którym nie występują postacie ludzkie i nie zostanie

Autor: Adam Poholski

on opowiedziany z perspektywy postaci ludzkiej (dozwolone wszystko co jest „naturalne” czyli zwierzęta, rośliny, skały, krajobrazy, itd.).

- Wyobraź sobie koniec świata i napisz tekst o tym.
- Gdzie jesteś teraz? Rozejrzyj się i opisz wszystko, co widzisz (np. trawnik, butelka wody, drzewo, gazeta, torba płócienna z ładowarką w środku, którą trzeba zwrócić właścicielce, tytoń). Kiedy skończysz, na-

pisz tekst, który mówi jak najwięcej, najlepiej o wszystkim, co zobaczyłeś.

- Napisz tekst o swoim największym strachu.
- Napisz tekst o swoim największym szczęściu.

Hier einige Ergebnisse der Literaturheilungen | Oto niektóre wyniki leczenia literaturą:

Morgen

Wieder werden die Maschinen ruhig zum synthetischen Schlaf atmen. Wieder wird mein waches Auge Gesellschaft leisten. Wieder wird mein Ohr dem Puls der Zeit lauschen. Zeit, die nicht meine Stunden schlägt. Wieder Systole. Diastole. Pistole. Drei Leben, die mir fremd bleiben werden in Chiffren auf dem Papier. In Anekdoten werden sie wieder aufleben durch den langen Atem der Menschen, die sie mir ans Herz legen. Und ich? Wieder werde ich nicht aus meiner Haut fahren. Bleibe. Offenen Auges. Lausche mich fort. Sorge für den synthetischen Schlaf.

der die Maschinen ruhig am Laufen hält. Leiste Gesellschaft. Doch vielleicht, vielleicht streut Morpheus heute abend eine Handvoll Sand ins Getriebe. Den ich mir morgen ungläubig aus den Augen reibe.

Ines Gerstmann

Morgen

Heute glaube ich, dass morgen das Rot in die Sonne hinaustritt und den Schnee von gestern zum Frühstück verzehrt.

Piotr Szrek

Gärten

Gärten
Gärten und Staaten
Staaten
Staaten und Grenzen

Gärten
Gärten und Grenzen
Gärten und Staaten und Grenzen
und ein Zaunkönig

Uta Kurzwelly

Flucht

Flucht und Vergessen
Vergessen
Vergessen und Hoffnung
Flucht
Flucht und Hoffnung
Flucht und Vergessen und Hoffnung
und die Taube auf dem Dach

Uta Kurzwelly

Jutro

Znów
Maszyny będą cicho oddychać syntetycznym snem
Znów
Moje bystre oko będzie kogoś śledzić.
Znów
moje ucho nadsluchiwać będzie pulsu

czasu
Czasu, który nie odlicza moich dni.
Znów
Skurcz. Rozkurcz. Strzał.
Trzy życia, które są mi obce, pozostaną ukryte na papierze.
Ożyją w anegdotach, przez oddech ludzi, którzy wleją mi je do serca
A ja? Znów
Nie wyjdę ze swojej skóry
Pozostanę z otwartymi oczyma
Podsluchuję. Troszczę się o syntetyczny sen, zapewniający płynne działanie maszyn
Dotrzymuję im towarzystwa
A może jeszcze, Morfeusz dziś wieczorem
sypnie w tryby garść piasku.
Jutro przetnę oczy z niedowierzania

Ines Gerstmann

Jutro

Dziś wierzę,
że jutro czerwień
pojawi się o wschodzie słońca

i śnieg wczorajszy
spożywamy na śniadanie.

Piotr Szrek

Ogrody

Ogrody
Ogrody i państwa
Państwa
Państwa i granice
Ogrody
Ogrody i granice
Ogrody i państwa i granice
i strzyżyk

Uta Kurzwelly

Ucieczka

Ucieczka i zapomnienie
Zapomnienie
Zapomnienie i nadzieja
Ucieczka
Ucieczka i nadzieja
Ucieczka i zapomnienie i nadzieja
i gołębie na dachu

Uta Kurzwelly

In Bad Słubfurt Zdrój bezahlt die Krankenkasse Kulturheilungen

W Bad Słubfurt Zdrój kasa chorych refunduje uzdrawianie kulturą

Michael Kurzwelly

2018 wurden in Słubfurt Kulturheilquellen entdeckt, weshalb Słubfurt von nun an Bad Słubfurt Zdrój genannt werden darf. Wer sich von einem der Słubfurter Ärzte eine Kulturheilung auf Rezept verschreiben lässt, dem bezahlt die KURORT SŁUBFURT KASSA die Teilnahme an verschiedenen Kreativworkshops, wie Malen, Fotografieren, Schnitzen, Töpfeln, Theater, Schreiben, Trommeln, Tanzen, Gärtnern und vieles mehr.

Kulturheilung ist somit Teil der Gesundheitspolitik und Daseinsvorsorge in Słubfurt geworden.

Einige Kulturheilungen werden regelmäßig auf dem „Brückenplatz 2.0“ angeboten, andere vermittelt die KURORT SŁUBFURT KASSA auf Nachfrage.

Autor: Philip Murawski

W 2018 r. w Słubfurcie odkryto kulturowe źródła lecznicze, dlatego Słubfurt może odtąd być nazywany kurortem

Bad Słubfurt Zdrój. Dla tych, którzy chcą otrzymać receptę od lekarza ze Słubfurtu, KURORT SŁUBFURT KASSA zapłaci za uczestnictwo w różnych warsztatach twórczych, takich jak: malarstwo,

fotografia, rzeźba, garncarstwo, teatr, warsztaty literackie, bębniarstwo, taniec, ogrodnictwo i wiele innych.

W ten sposób uzdrawianie kulturą stało się częścią polityki zdrowotnej i usług

publicznych w Słubfurcie.

Niektóre warsztaty uzdrawiania kulturą są regularnie oferowane na „Placu Mostowym 2.0“, inne KURORT SŁUBFURT KASSA organizuje na żądanie.

Soul Dance

Agnieszka Araszewska

Od maja do listopada w naszej hali sportowej prowadziłam zajęcia ruchowe – pantomima i taniec z szarfami. W warsztatach brały udział osoby w różnym wieku i z wielu krajów. Grupa uczestniczących stale się zmieniała, co było niewątpliwie niekorzystną sytuacją ze względu na to, że prowadzący stale musiał pokazywać i tłumaczyć nowym uczestnikom na czym polega dane zadanie czy zabawa. Utrudniało to robienie większych postępów tym, którzy przychodzili za zajęcia systematycznie. Liczebność ćwiczących również się zmieniała. Czasami była nawet liczna bo 10-osobowa grupa. Bywało też, że przyszło 5 osób, co również miało znaczący wpływ na możliwość prowadzenia zajęć.

Celem zajęć było zachęcenie uczestników do aktywności fizycznej i intelektualnej, do rozwijania kreatywności i podtrzymania lub poprawienia sprawności fizycznej i psychicznej. Zostały zakupione materiały w różnych kolorach do tańca z szarfami i moc-

Autor: Michael Kurzwelly

niejsze z przeznaczeniem do różnych zabaw i zadań ruchowych.

W trakcie ćwiczeń stosowane były zadania pobudzające do myślenia, do kształtowania zręczności i estetyki ruchu oraz zadania integracyjne z zastosowaniem różnych przyborów np.: gazet, chust, piłek, szarf, materiałów. Uczestnicy poznawali swoje mocne strony i przełamywali swoje słabości. Dzięki tym działaniom wzrastało w nich również poczucie własnej wartości.

Wykonywanie różnych zadań ruchowych, a zwłaszcza taniec z szarfami przy muzyce pozwalał uczestnikom odciąć się choć na chwilę od trosk, problemów dnia codziennego, odprężyć i przenieść w inny świat, może nawet świat magii. Mimo niewielkiej

grupy osób, na twarzach uczestników, można było zauważyć, że sprawia im to przyjemność i radość.

Von Mai bis November habe ich in unserer Sporthalle Bewegungskurse angeboten – Pantomime und Tanz mit Tüchern. An den Workshops haben Leute verschiedenen Alters und aus verschiedenen Kulturen teilgenommen. Die Teilnehmergruppe hat sich ständig geändert, was ungünstig war, da ich als Kursleiterin den neuen Teilnehmer*innen immer wieder von neuem erklären musste, worin die Aufgaben bzw. die Spiele bestehen. Das machte es auch für diejenigen, die regelmäßig kamen schwer, Fort-

schritte zu erzielen. Die Teilnehmerzahl unterlag somit auch ständigen Schwankungen. Manchmal wuchs die Gruppe auf über 10 Teilnehmer*innen an, aber es konnte genauso passieren, dass nur 5 Leute kamen, was auch Einfluss auf die Übungen hatte, die wir durchführen konnten.

Die Aufgabe der Übungen sehe ich darin, die Teilnehmer*innen zu physischen und intellektuellen Aktivitäten zu animieren, ihre Kreativität zu wecken und ihre körperliche und psychische Kondition aufrecht zu erhalten und zu verbessern. Dafür habe ich verschiedene farbige Tücher zum Tanzen und für verschiedene andere Spiele und Bewegungsübungen gekauft. Es gab verschiedene Übungen und Aufgaben, die das Denken anregen

sollten, Geschicklichkeit und Bewegungsästhetik fördern sollten, oder aber solche Spiele, die der Integration dienen. So konnten die Teilnehmer*innen ihre Stärken kennen lernen und ihre Schwächen überwinden. Das unterstützt die Entwicklung des Selbstbewusstseins.

Die verschiedenen Tanzchoreographien, insbesondere die Tänze mit den Tüchern zu Musik halfen den Leuten, zumindest für eine Weile ihre Sorgen und Probleme des Alltags loszulassen. Sie konnten sich entspannen und in eine andere Welt eintauchen, vielleicht sogar ein bisschen Magie erleben. Trotz der wechselnden Größe der Gruppe konnte ich an den Gesichtern der Teilnehmer*innen ablesen, dass es ihnen Freude bereitet.

Der Verein Muslime an der Oder Stowarzyszenie Muzułmanie nad Odrą

Moritz Botts und Katrin Rautenberg

Der Verein sieht sich als organisatorische Vertretung aller Muslime in den Regionen Frankfurt an der Oder, Märkisch Oderland und Landkreis Oder-Spree. Im Verein können MuslimInnen und Nicht-MuslimInnen aktiv sein. Frauen und Männer können im Vorstand aktiv sein. Die Kernaufgabe des Vereins ist die Ermöglichung und Förderung der islamischen Religionsausübung in der Oderregion. Im Mittelpunkt stehen Einrichtung und Betrieb eines Gebetsraumes bzw. einer Moschee, sowie die Kooperation mit anderen religiösen, staatlichen und zivilgesellschaftlichen Akteuren in der Region. Für den Besuch des Freitaggebets und anderen religiösen Veranstaltungen ist keine Vereinsmitgliedschaft notwendig. Der Verein übernimmt die organisatorischen Aspekte der Religionsausübung und die Kooperation und Kommunikation mit anderen Akteuren vor Ort.

Geschichte

Die Muslimische Gemeinde in Frankfurt an der Oder wurde erstmals Mitte der 2000er Jahre durch Mohammed Aziz Bhatti (1950-2014) organisiert. In seiner Wohnung fanden Freitagsgedete und Speisen statt, anfangs gab es eine Zusammenarbeit mit der DawatIslami, die aber nicht mehr besteht. Nach dem Tod von Herrn Bhatti wurde ein Raum in der Lindenstraße angemietet, der aber schnell zu klein wurde. Daraufhin wurde der Ballettsaal im Mehrgenerationenhaus Mikado für Freitagsgedete und Dhikr genutzt. Im Januar 2016 wurde der Verein Muslime an der Oder e. V. gegründet. Bei der Vorbereitung der Vereinsgründung unterstützte uns die Schura Niedersachsen. Seit 2017 steht der Verein auch im Kontakt mit anderen muslimischen Gemeinden in Brandenburg. Derzeit befindet sich unser Verein am Brückenplatz mit anderen Vereinen wie Slubfurt e. V. unter einem Dach. Wir veranstalten gemeinsam viele kulturfördernde Aktionen, wie neulich das "Fest der Vielfalt" und die „Teezeremonien der Welt“ im Rahmen der Interkulturellen Woche 2018. Gegenwärtig haben wir islamische Feste, heilige Feiertage und Nächte und das Freitagsgedete im Fokus. Der interreligiöse Dialog wird z. B. in Form des Interreligiösen Friedensgebetes gelebt. Einmal wöchentlich gibt es einen Frauentreff, ganz unabhängig von der Welt-

anschauung der Frauen. Freitags bieten wir auch Frauen- und Kindersport an. Am Tag der offenen Tür laden wir alle Interessierten zu uns ein. Die Gründungsmitglieder vertreten einen traditionellen und gleichzeitig toleranten Islam, in der Regel aus der hanaftischen und schafitischen Rechtsschule des sunnitischen Islams.

Kooperation

MadO (Muslime an der Oder e.V.) wurde unabhängig von anderen muslimischen Organisationen gegründet und ist nicht Teil einer islamischen Strömung oder eines Verbandes. Eine Kooperation mit anderen muslimischen Organisationen in Brandenburg wird angestrebt. Im Verein und beim Gebet sind SunnitInnen und SchiitInnen gleichermaßen will-

Autor: Michael Kurzwelly

kommen. Aufgrund der ausgrenzenden Haltung gegenüber Andersgläubigen lehnt der Verein eine Kooperation mit neo-salafistischen Gruppen ab.

MadO und andere religiöse Organisationen

Unser Verein kooperiert mit anderen religiösen Organisationen vor Ort, insbesondere den Brudervereinen Judentum und Christentum. Der Verein verpflichtet sich, in Aussagen und Predigten nicht gegen andere Religionen zu agieren. Insbesondere gegen jede Form von Antisemitismus. Eine Auseinandersetzung mit der Politik des Staates Israel gehört nicht zu den Aufgaben des Vereins und spielt somit keine Rolle beim Dialog mit jüdischen Gemeinden in Brandenburg.

Politik

Der Verein ist parteipolitisch neutral. Im Zusammenhang der Kooperation

mit Akteuren vor Ort ist eine Zusammenarbeit mit VertreterInnen relevanter demokratischer Parteien möglich (bspw. einem Gesprächsabend). Der Verein äußert sich sowohl öffentlich als auch in den Freitagspredigten nur zu politischen Themen, die räumlich und thematisch unmittelbar mit der Vereinsarbeit zusammenhängen. Beispiele sind die Integration von MuslimInnen in Brandenburg, Sprachkurse für Geflüchtete, oder die Möglichkeit einer Ausübung der islamischen Religion in Deutschland. Insbesondere gehören außenpolitische Themen, wie die Politik der Herkunftsländer, nicht zu den Aufgaben des Vereins. Der Imam ist Vorbeter in der Gemeinde und hält die Freitagspredigt. Die Inhalte der Predigt müssen sowohl islamischen Grundsät-

zen als auch Grundsätzen des friedlichen Zusammenlebens in Deutschland entsprechen. Insbesondere dürfen in der Predigt keine rassistischen, antisemitischen, sexistischen, homophoben oder transphoben Inhalte verbreitet werden. Andere Religionen und Konfessionen werden mit Respekt behandelt.

Stowarzyszenie pragnie być organizacją reprezentującą wszystkich muzułmanów we Frankfurcie nad Odrą oraz w powiatach Märkisch-Oderland i Odra-Szprewa.

W stowarzyszeniu mogą być aktywni muzułmanie, jak również i niemuzułmanie. Kobiety i mężczyźni mogą być członkami zarządu. Głównym zadaniem stowarzyszenia jest ułatwianie i promowanie islamskich praktyk religijnych w regionie Odry. Nacisk kładzie się na ustanowienie i prowadzenie sali mo-

dlitewnej lub meczetu, a także współpracę z innymi podmiotami religijnymi, państwowymi oraz organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w regionie. Nie trzeba być członkiem stowarzyszenia aby wziąć udział w piątkowej modlitwie lub innych wydarzeń religijnych. Stowarzyszenie skupia się na organizacyjnych aspektach praktyki religijnej, współpracy i komunikacji z innymi lokalnymi działaczami.

Historia

Społeczność muzułmańska we Frankfurcie nad Odrą zorganizowała się po raz pierwszy w połowie 2000 roku za sprawą Mohammeda Aziza Bhattiego (1950-2014). Piątkowe modlitwy i posiłki miały miejsce w jego mieszkaniu. Po śmierci pana Bhattiego wynajęto pokój w budynku przy Lindenstrasse, ale szybko stał się on za mały. W rezultacie na piątkowe modlitwy użytkowana była sala taneczna w klubie Mikado. W styczniu 2016 r. założono stowarzyszenie Muzułmanie nad Odrą, m.in. dzięki wsparciu stowarzyszenia muzułmańskiego Schura Niedersachsen. Od 2017 roku stowarzyszenie ma również kontakt z innymi społecznościami muzułmańskimi w Brandenburgii. Obecnie spotykamy się na Placu Mostowym, gdzie działamy pod jednym dachem z innymi stowarzyszeniami (np. Slubfurt e.V.). Wspólnie organizujemy wiele imprez kulturalnych, takich jak „Festiwal różnorodności“ czy „Ceremonie herbaty świata“ w ramach Tygodnia Międzykulturowego 2018. Obecnie koncentrujemy się na muzułmańskich świętach i piątkowych modlitwach. Dialog międzyreligijny odbywa się n.in. w formie ekumenicznych modlitw o pokój. Raz w tygodniu odbywa się spotkanie kobiet, niezależnie od ich wyznania. W piątki oferujemy również sport dla kobiet i dzieci. W dni otwartych drzwi zapraszamy do nas wszystkich zainteresowanych. Członkowie założyciele reprezentują tradycyjny i tolerancyjny islam, według prawa Haná i Shafi islamu sunnickiego.

Współpraca

Stowarzyszenie Muzułmanie nad Odrą (MadO) zostało założone niezależnie od innych organizacji muzułmańskich

i nie jest członkiem innych islamskich ruchów czy stowarzyszeń. Nawiązujemy współpracę z innymi organizacjami muzułmańskimi w Brandenburgii. Zarówno sunnici jak i szyici są równie mile widziani we współpracy i modlitwie. Ze względu na wykluczające podejście do osób innych wyznań, stowarzyszenie odrzuca współpracę z grupami neo-salafistycznymi.

MadO i inne organizacje religijne

Nasze stowarzyszenie współpracuje z innymi lokalnymi organizacjami religijnymi, zwłaszcza z bratnimi religiami: judaizmem i chrześcijaństwem. Stowarzyszenie zobowiązuje się nie działać przeciwko innym religiom, zwłaszcza w oświadczeniach i kazaniach. Sprzeciwia się też każdej formie antysemityzmu. Analiza polityki państwa Izrael nie jest jednym z zadań stowarzyszenia, a zatem nie odgrywa żadnej roli w dialogu ze społecznościami żydowskimi w Brandenburgii.

Polityka

Stowarzyszenie jest neutralne politycznie. W kontekście współpracy z lokalnymi podmiotami możliwa jest współpraca z przedstawicielami odpowiednich partii demokratycznych (np. panele dyskusyjne).

Stowarzyszenie wyraża się publicznie, m.in. w piątkowych kazaniach w kwestiach politycznych, które są tematycznie bezpośrednio związane z pracą stowarzyszenia. Przykładowo obejmują integrację muzułmanów w Brandenburgii, kursy językowe dla uchodźców lub możliwość praktykowania religii islamskiej w Niemczech. Natomiast kwestie polityki zagranicznej, takie jak polityka krajów pochodzenia uchodźców, nie są częścią zadań stowarzyszenia.

Imam jest przywódcą modlitewnym w kościele i prowadzi piątkowe kazanie. Treść kazania musi odpowiadać zarówno zasadom islamskim, jak i zasadom pokojowego współistnienia w Niemczech. W szczególności nie można propagować w kazaniu żadnych treści rassistowskich, antysemickich, seksistowskich, homofobicznych lub transfobicznych. Inne religie i wyznania traktowane są z szacunkiem.

Muslime an der Oder e. V./o Katrin Rautenberg Rote Kapelle 1
15230 Frankfurt/Oder
islaminffo@googlemail.com

Freies BürgerRadio Slubfurt

Wolne radio obywatelskie Slubfurt

Frank Bretag

Radio Slubfurt ist erwachsen, und heißt jetzt Freies BürgerRadio Slubfurt. Wir danken Slubfurt e.V. für die jahrelange Unterstützung. Ab dem 01.01.2018 wird der neugegründete Verein Freies BürgerRadio Slubfurt e.V. die Räume des Radios in der Lindenstraße 6 und die Verantwortung für das Radio übernehmen. Der Verein und das Radio bleiben selbstverständlich in enger Kooperation mit Slubfurt e.V. verbunden.

Das Jahr 2018 war für uns ein sehr aufregendes und erfolgreiches Jahr. Wir senden jetzt in der Zeit von 07.00 Uhr bis 00.00 Uhr. Die Programmstruktur hat sich verändert und auch gefestigt. Wir haben die Studioräume komplett renoviert und den gemeinnützigen Verein Freies BürgerRadio Slubfurt gegründet. Ein neuer Server wurde eingerichtet, die Computertechnik inklusive Aufnahme- und Sendetechnik wurde komplett erneuert und verbessert, so-

wie ein neues digitales Mischpult wurde angeschafft.

Wir freuen uns, dass wir dank der zahlreichen Unterstützer viele Life – Veranstaltungen anbieten konnten. Dafür sagen wir DANKE.

Das Jahr 2019 wird auch wieder ein spannendes Jahr. Radio Slubfurt hat Anträge für die Einspeisung in das Frankfurter Kabelnetz und in das DAB+ Netz gestellt.

Zum Schluss noch eine Bitte – macht bei uns mit! Wir sehen es als unsere Aufgabe, Radiohörer*innen dazu zu bewegen, Radiomacher*innen zu werden und bei der Gestaltung des Radioprogrammes mitzumachen. Bei uns gilt das Prinzip Offenheit. Jeder kann bei uns nach seiner Fassung Radio machen.

Wenn ihr unsicher seid, ob ihr dieser Aufgabe gewachsen seid, habt keine Angst, nehmt mit uns Kontakt auf, ihr werdet sehen, dass es gar nicht so schwer ist. Bei uns hat jedes Thema eine Chance.

Das Freie BürgerRadio wünscht allen LeserInnen ein erfolgreiches Jahr 2019! <http://streaming.fueralle.org:8000/slubfurt>

Radio Slubfurt ist jetzt ein selbständiges Projekt. Radio Slubfurt heißt jetzt Freies BürgerRadio Slubfurt (Wolne radio obywatelskie Slubfurt). Wir danken dem Stowarzyszeniu Slubfurt e.V. für die langjährige Unterstützung. Seit dem 1. Januar 2019 r. wurde ein neues Stowarzyszenie gegründet, das sich um die Verantwortung für das Radio kümmert. Wir danken dem Stowarzyszeniu Slubfurt e.V. für die langjährige Unterstützung.

Rok 2018 był dla nas bardzo ekscytujący i udany. Teraz nadajemy codziennie od

07:00 do północy. Struktura programu uległa zmianie, została skonsolidowana. Całkowicie wyremontowaliśmy pokoje w studio i założyliśmy stowarzyszenie non-profit. Postawiliśmy nowy serwer. Technologia komputerowa, w tym technologia nagrywania i transmisji, została całkowicie odnowiona i ulepszona. Zakupiliśmy nowy mikser cyfrowy. Cieszymy się, że dzięki wielu osobom wspierającym mogliśmy transmitować na żywo wiele wydarzeń. Za to mówimy głośno DZIĘKUJĘMY.

Rok 2019 też będzie ekscytujący. Radio Slubfurt złożyło wnioski o przyłączenie do sieci kablowej we Frankfurcie i do sieci DAB+.

Na koniec jeszcze gorąca prośba – Dołącz do nas! Naszym celem jest, aby nasi słuchacze stali się jednocześnie producentami radiowymi i uczestniczyli w projektowaniu programu radiowego. Naszą zasadą jest otwartość. Każdy może tworzyć z nami radio zgodnie ze swoją wizją.

Jeśli nie masz pewności, czy poradzisz sobie z tym zadaniem, nie bój się. Skontaktuj się z nami, a przekonasz się, że nie jest to takie trudne. U nas każdy temat ma szansę na realizację.

Wolne radio obywatelskie Slubfurt życzy wszystkim czytelnikom udanego roku 2019!

<http://streaming.fueralle.org:8000/slubfurt>

Der Verein „Vielfalt statt Einfalt“

Stowarzyszenie „Vielfalt statt Einfalt“

– „Różnorodność zamiast jednolitości“

Thomas Klähn

Der Dezember ist immer irgendwie ein klassischer „Rückblickmonat“ – Rückblick auf das, was im vergangenen Jahr gewesen ist. Auf den ersten Blick war das irgendwie nicht viel – hier ein wenig Radverleih an Richard übergeben, hier die eine oder andere Veranstaltung organisiert (Schultüten basteln) und am Brückenplatz geholfen und mit dem Projekt – Fahrradkunst und Palettenbau am Fest der Vielfalt teilgenommen und als Organisator mitgemacht. Darüber hinaus haben wir andere NGO's bei Projekten in Brandenburg unterstützt, der muslimischen Gemeinde versucht eine religiöse Stätte zu organisieren, was leider bisher nicht geklappt hat. Viel Arbeit steckt der Verein in Einzelfallarbeit und Beratung beim Leben in Frankfurt und beim schweren Weg die sogenannte „Aufnahmegesellschaft“ integrationsbereit zu machen. Die kleinen und gro-

ßen Probleme bei Ämtern, Behörden und Staatsorganen.

Es scheint, dass die Aktivitäten des Vereins im Brückenplatz aufgehen. Ist das schlecht, ist das problematisch für die Identität des Vereins? Nein, ist es nicht. Modelle wie der Brückenplatz funktionieren nur durch die Summe der Einzelteile und setzen voraus, dass sich jeder als Teil des Ganzen mit seinem Eigeninteresse zurücknimmt und es dem Ziel unterordnet. Einen Platz zu schaffen, der für die Menschen, mit den Menschen und durch die Menschen die teilnehmen, lebt.

Grudzień to zawsze jakoś klasyczny „miesiąc przeglądu“ – przegląd tego, co działo się w mijającym roku. Na pierwszy rzut oka, nie było tego dużo – wypożyczalnię rowerów przekazaliśmy Richardowi, zorganizowaliśmy warsztaty tworzenia

Autor: Anna Panek-Kusz

toreb na cukierki dla pierwszoklasistów. W ramach święta różnorodności, jako współorganizator, na Placu Mostowym prowadziliśmy warsztaty konstrukcyjne z części rowerowych i starych palet. Ponadto wspieraliśmy inne organizacje pozarządowe w projektach wspie-

ranych ze środków landu Brandenburgia. Społeczność muzulmańska stara się zorganizować życie wspólnoty religijnej, która niestety jeszcze się nie sprawdziła. Wiele pracy to praca indywidualna i doradztwo na temat życia we Frankfurcie oraz sposób na przygo-

towanie do integracji tzw. „Społeczności przyjmującego”. Mamy też małe i duże problemy z urzędami, władzami i organami państwowymi.

Wydaje się, że działalność stowarzyszenia jest absorbowana na Placu Mostowym. Czy to źle? Czy to jest problem dla wizerunku stowarzyszenia? Nie, nie jest. Modele takie jak Plac Mostowy działają tylko poprzez sumę części składowych i zakładają, że każda z nich odbiera jako część całego własnego interesu i podporządkowuje go celowi. Aby stworzyć miejsce, które żyje dla ludzi i dzięki ludziom, którzy je kreują.

Verein „Vielfalt statt Einfalt – für ein freundliches Frankfurt (Oder) e.V.”

Neue Straße 3,
15234 Frankfurt (Oder)
vielfaltstatteinfaltffo@gmail.com

Teezeremonien und großes Fest

Interkulturelle Woche auf dem Brückenplatz

Michael Kurzwelly, Majeed Behzad, Hadi Hosseini

Vom 24.-29. September war eine Jurte der zentrale Veranstaltungsort auf dem Brückenplatz. Sie ist ein deutliches Zeichen für unser nomadisches Zeitalter. Wo ich meine Zelte aufschlage, dort bin ich zuhause und wer mein Zelt betritt, der ist mein Gast. Teezeremonien sind uralte Rituale, die sich in den unterschiedlichen Kulturen widerspiegeln.

Ob in Afghanistan, Indien, Ostfriesland, Polen, Pakistan, Persien, Tunesien, Kenia oder den arabischen Ländern, überall bilden sie den Hintergrund für Gespräche und Geselligkeit. Natürlich war jeder herzlich willkommen und jedes Mal gab es eine Einführung in die verschiedenen Tee-Rituale und ihre Geschichte, dazu traditionelle Süßigkeiten und Tee.

Die Schlüsselbesitzer*innen des Brückenplatzes suchten die direkte Begegnung mit den Gästen auch bei einem Festmahl, zu dem jeder etwas mitbrachte.

Den Höhepunkt bildete das Fest der Vielfalt, das in Zusammenarbeit mit dem Integrationsnetzwerk THINK und von den verschiedenen

auf dem Brückenplatz aktiven Vereinen gemeinsam organisiert wurde. Neben vielen Ständen, an denen sich Einrichtungen und Vereine präsentierten, gab es verschiedene Workshops, leckere selbstgekochte Speisen, Tanz und Bühnenauftritte. Die Woche und das Fest mit seiner ganz besonderen Atmosphä-

re haben den seelischen Reichtum aufleuchten lassen, der entsteht, wenn Menschen aus ganz unterschiedlichen Kulturen und Glauben ihre Freude miteinander teilen. Und wir Schlüsselbesitzer*innen des Brückenplatzes haben auch unbewiesen, dass wir stark sind, wenn wir gemeinsam etwas auf die Beine stellen.

Autor: Michael Kurzwelly

Autor: Michael Kurzwelly

Autor: Michael Kurzwelly

Autor: Michael Kurzwelly

Autor: Michael Kurzwelly

Uroczystości związane z herbatą i duża impreza

Tydzień międzykulturowy na Placu Mostowym

Michael Kurzweily, Majeed Behzad, Hadi Hosseini

W dniach 24-29 września jurta była centralnym miejscem na Placu Mostowym. To bardzo wyraźny znak naszych koczowniczych czasów. Tam gdzie ustawiliśmy swoje namioty, tam jestem w domu i ktokolwiek wchodzi do mojego namiotu jest moim gościem. Ceremonie parzenia herbaty są starożytnymi

rytuałami, które znajdują odzwierciedlenie w różnych kulturach. Niezależnie od tego, czy będą to Afganistan, Indie, Wschodnia Fryzja, Polska, Pakistan, Persja, Tunezja, Kenia czy kraje arabskie, wszędzie stanowią tło dyskusji i życia towarzyskiego. Oczywiście wszyscy byli mile widziani i za każdym razem wpro-

wadzano różne rytuały herbaciane i ich historię, tradycyjne słodycze i herbatę. Posiadacze kluczy do Placu Mostowego również mieli okazję bezpośredniego spotkania z gośćmi podczas ceremonii, do której każdy wnosił coś od siebie. Najważniejszym wydarzeniem było Święto Różnorodności, zorganizowa-

ne we współpracy z siecią integracji THINK przez różne stowarzyszenia działające przy Placu Mostowym. Oprócz wielu stoisk, na których prezentowały się instytucje i organizacje, odbywały się różne warsztaty, serwowano pyszne domowe jedzenie, prezentowały się zespoły taneczne i mu-

zyczne. Cały tydzień i święto, z jego wyjątkową atmosferą, podkreśliły duchowe bogactwo, które towarzyszy dzieleniu się szczęściem ludzi z różnych kultur i wyznań. Posiadacze kluczy do Placu Mostowego udowodnili nam również, że jesteśmy silni, gdy działamy razem.

Słubfurt – eine postfaktische Realität

Słubfurt – post-prawdziwa rzeczywistość

Piotr Szrek

Seit seiner Entstehung denkt sich der Mensch Systeme und Geschichten aus, die seinem Leben Halt geben. Manche dieser Fiktionen existieren nur kurz, andere sind so mächtig, dass sie Jahrtausende überdauern. Die ältesten heute noch wirkenden Fiktionen sind die Weltreligionen, wie Christentum, Islam, Buddhismus und Hinduismus... Die westlichen Erzählungen der Antike, des Imperium Romanum und viele darauf folgende König- und Kaiserreiche sind Geschichte. Es folgte der Nationalstaat als bindende Fiktion. Im 20. Jahrhundert verbanden sich rassistische und nationalsozialistische Fiktionen zu einem hochexplosiven und mörderischen Gebräu. Weitere Fiktionen sind der Humanismus, der Kommunismus, der Sozialismus und der Kapitalismus. Dabei ist die größte funktionierende Fiktion das Geld. Obwohl die grünen Dollarscheine über keinen materiellen Wert verfügen, ist der Glaube daran noch immer mächtig. Mit der Digitalisierung, der Globalisierung und dem Klimawandel drohen unsere über Jahrhunderte gültigen Narrationen ihre Bedeutung zu verlieren. Wir erleben ein letztes Aufbäumen der bekannten Wirklichkeitskonstruktionen, das hoffentlich unblutig vonstatten gehen wird, denn einen dritten Weltkrieg würde unsere Weltzivilisation voraussichtlich nicht überleben.

Wir sind also herausgefordert, uns auf die Suche zu begeben nach neuen postfaktischen Realitäten, die uns in eine neue Ära hineinbringen können. Gleichzeitig besteht die Herausforderung darin, uns in einem stetigen Wandlungsprozess häuslich einzurichten. Das mag paradox klingen, aber wenn wir bereit sind, die alte Matrix in unseren Köpfen zu öffnen und umzubauen, dann kann Słubfurt eine wirkmächtige Realität werden. Denn Słubfurt ist ein Ort des Wandels, die erste Stadt, die uns aus der Zukunft entgegen wächst und ein Versuchslabor für neue gesellschaftliche Narrationen. Słubfurt ist eine Wirklichkeitskonstruktion als angewandte Methode, eine Behauptung, die seit bald zwanzig Jahren die Parallelwelten Frankfurt und Słubice mit hoffentlich inspirierenden Ideen versorgt. In Słubfurt ist Scheitern erlaubt, es kommt auf den Versuch an. Das Słubfurter Parlament existiert seit zehn Jahren, der Brückenplatz wurde vor über sechs Jahren ins Leben gerufen

Cluj-Napoca 2018, Autor: Michael Kurzwelly

und musste bereits einmal umziehen. Wir vertrauen in den Wandel und gehen mit den Herausforderungen kreativ um, erfinden uns jeden Tag neu. Seit ebenso vielen Jahren arbeiten wir mit der ZeitBankCzasu an einer Zeitwahrung für Słubfurt, daraus entstanden weitere Module, wie das Repaircafé, der Verschenkemarkt, das Garden Claiming, Café BlaBla und vieles mehr. Mit „Bad Słubfurt Zdrój“ ist Słubfurt nun auch ein Kurort geworden, in dem die Kulturquellen sprudeln und die „Kurort Słubfurt Kassa“ künstlerisches Tun auf Rezept verschreibt.

Wenn Geflüchtete und andere Neubürger den Nowa Amerika Personalausweis bekommen, dann wissen sie, dass er in der Parallelwelt keine Gültigkeit hat, aber er ist ein Symbol für unsere Gemeinschaft, in der sie zuhause sein dürfen. Wie andere postfaktische Realitäten vor uns ist auch die Zugehörigkeit zu Słubfurt mit Verantwortung für die Gemeinschaft verbunden. Wer

den Schlüssel zu Słubfurt erhält, dem schenken wir Vertrauen und wir hoffen, dass sie oder er sich aktiv und kreativ mit eigenen Ideen einbringt in die Entwicklung von Słubfurt und Nowa Amerika.

Aber Słubfurt steht nicht allein für unseren lokalen Raum, sondern versteht sich auch als globales Angebot. Wer sich als Słubfurter fühlt, bekommt unseren Ausweis, egal, wo sie oder er lebt. Uns verbindet ein Bekenntnis zu offenen Werten, ob säkular oder religiös motiviert. Uns verbindet die Suche nach einer lebendigen Bürgergesellschaft, die füreinander einsteht. Wir benötigen den Austausch mit anderen Orten weltweit, um uns gegenseitig bei der Entwicklung postfaktischer Realitäten zu inspirieren.

Od samego pojawienia się człowiek wymyśla sobie systemy i historie, które

będą podporą jego życia. Niektóre z tych fikcji istnieją tylko krótko, inne są tak potężne, że potrafią przetrwać tysiące lat. Najstarsze fikcje, które przetrwały do naszych czasów, to religie świata, jak chrześcijaństwo, islam, buddyzm i hinduizm... Zachodnie opowiadania antyku, imperium romanum i wielu królestw i cesarstw, które po nich nastąpiły, należą już do historii. Jako kolejna, wiążąca fikcja nastąpiła po nich idea państwa narodowego. W XX w. rassistowskie i narodowosocjalistyczne fikcje połączyły się tworząc silnie wybuchową i morderczą mieszankę. Kolejnymi fikcjami jest humanizm, komunizm, socjalizm i kapitalizm. Największą istniejącą przy nich fikcją jest pieniądz. Mimo, że zielone banknoty dolarowe same w sobie nie mają wartości, wiara w nie w dalszym ciągu jest ogromna.

Wraz z cyfryzacją, globalizacją i zmianą klimatu naszym obowiązującym przez setki lat narracjom grozi utrata znaczenia. Doświadczamy ostatniego

buntu znanych konstrukcji rzeczywistości, który, miejmy nadzieję, przebiegnie bezkrwawo, ponieważ nasza cywilizacja najprawdopodobniej nie przeżyłaby trzeciej wojny światowej.

Staną więc przed nami wyzwania, by udać się na poszukiwanie nowych, post-prawdziwych rzeczywistości, mogących wprowadzić nas w nową erę. Jednocześnie wyzwanie polega na tym, by zadomowić się w stałym procesie zmian. Może to brzmieć paradoksalnie, ale jeśli jesteśmy gotowi otworzyć i przebudować stare schematy w naszych głowach, Słubfurt mógłby stać się wpływową rzeczywistością. Słubfurt jest bowiem miejscem przemian, pierwszym miastem, które wychodzi nam naprzeciw z przyszłości i laboratorium doświadczalnym dla nowych narracji. Słubfurt przedstawia sobą konstrukcję rzeczywistości jako metodę stosowaną, jest twierdzeniem, które od prawie dwudziestu lat dostarcza równoległym światom Słubice i Frank-

Wie beantrage ich einen Personalausweis?

Jak zamawiać dowód osobisty?

Piotr Szrek

Nowo-Amerykaner kann jeder werden. Es reicht das Bekenntnis zu Nowa Amerika und seinem Grundgesetz, ganz egal, woher Sie kommen. Die Beantragung eines Ausweises gilt bereits als Bekenntnis. Daher reicht es auch, wenn Sie auf unserer Website digital Ihr Formular ausfüllen und ein Foto Ihrer Wahl einfügen. Das ausgefüllte Formular schicken Sie dann an eine unserer Staatsdruckereien, wo sie dann den Ausweis gegen eine Gebühr von 2€ (8 zł) abholen können. Erst mit Ihrer Unterschrift vor Ort wird der Ausweis rechtsgültig und Sie können sich stolz als Bürger von Nowa Amerika bezeichnen.

Sie können aber auch donnerstags von 15:00 – 18:00 zur mobilen Passstelle auf den Brückenplatz | Plac Mostowy kommen.

Formular | Formularz:

www.nowa-amerika.eu/serwice/dowodausweis/

Każdy może stać się Nowoamerykaninem. Wystarczy uznanie Nowej Ameryki i jej konstytucji bez względu na miejsce zamieszkania. Każdy może wypełnić elektroniczny formularz na stronie internetowej Nowej Ameryki i dołączyć fotografię. Wypełniony formularz należy przesać do jednej z naszych drukarni państwowych, skąd można odebrać wydrukowany dowód osobisty Nowej Ameryki po uiszczeniu opłaty w wysokości 2 EURO (8 zł). Złożenie podpisu na dowodzie osobistym Nowej Ameryki powoduje, że dokument uzyskuje ważność, a jego posiadacz ma prawo uważać się z dumą za obywatela Nowej Ameryki.

Możesz również przyjąć co czwartek między 15:00 – 18:00 do naszego mobilnego Urzędu Paszportowego do naszego Brückenplatz | Plac Mostowy.

Autor: Michael Kurzwelly

Valgka ist neue Partnerstadt von Słubfurt

Valgka to nowe miasto partnerskie Słubfurtu

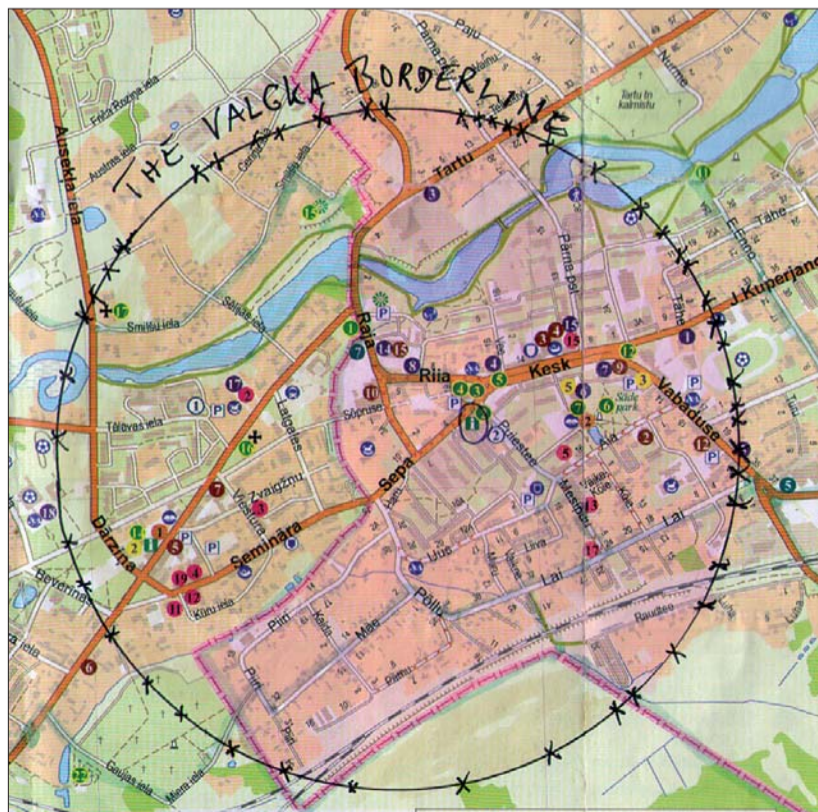
Piotr Szrek

Valgka ist die erste Stadt, die je zur Hälfte in Estland und Lettland liegt. Sie setzt sich zusammen aus den beiden Stadtteilen Valga auf post-estnischer Seite und Valka auf post-lettischer Seite.

Noch ist die Stadt offiziell nicht gegründet, aber der Künstler Tanel Rander wurde zum Botschafter von Nowa Amerika ernannt und hat in seiner Brivibas Galerija die Fahne gehisst.

Michael Kurzwelly hat Lettland, Estland und Rumänien mit der Jurte von „Nomadic Garden“ auf der Suche nach neuen Bürger*innen für Nowa Amerika bereist, von Riga über Tallinn bis Valgka. Dabei hat er die Jurte im Keskus von Valga und in der Fabrica de Pensule in Cluj-Napoca aufgebaut und den Botschafter von Nowa Amerika in Rumänien getroffen. An beiden Orten gab es interessante Diskussionen mit der Zivilgesellschaft. Aber die Jurte von „Nomadic Garden“ war auch in Wschowa und in Zgierz und mit einer Ausstellung im Künstlerbund Heilbronn.

Im Gegensatz zur Oder trennt die beiden Stadtteile von Valgka nur ein kleiner Bach. Zu Zeiten der Sowjetunion war Russisch die gemeinsame Amtssprache, aber seit der Unabhängigkeit der beiden Länder gibt es keine richtige gemeinsame Sprache mehr. Die Sprachbarriere scheint viel größer zu sein, als in Słubfurt.

„Die Grenzen von Valgka“ 2018, Autor: Michael Kurzwelly

Valgka ist das erste Stadt, das je zur Hälfte in Estland und Lettland liegt. Sie setzt sich zusammen aus den beiden Stadtteilen Valga auf post-estnischer Seite und Valka auf post-lettischer Seite. Das Stadtteil Valga ist offiziell nicht gegründet, aber der Künstler Tanel Rander wurde zum Botschafter von Nowa Amerika ernannt und hat in seiner Brivibas Galerija die Fahne gehisst.

Michael Kurzwelly hat Lettland, Estland und Rumänien mit der Jurte von „Nomadic Garden“ auf der Suche nach neuen Obywateli Nowej Ameryki. Durch Ryga und Tallinn gelangte er nach Valgka. Die Jurte aufgestellt wurde im Zentrum Valga und in der Fabrica de Pensule in Cluj-Napoca. In beiden Orten fanden sich interessante Diskussionen mit den Einwohnern. In Rumänien traf er den Botschafter von Nowa Amerika. Die Jurte von „Nomadic Garden“ war auch in Wschowa und in Zgierz und mit einer Ausstellung im Künstlerbund Heilbronn.

Im Gegensatz zur Oder trennen die beiden Stadtteile Valgka nur ein kleiner Bach. In den Zeiten der Sowjetunion war Russisch die gemeinsame Amtssprache, aber seit der Unabhängigkeit der beiden Länder gibt es keine richtige gemeinsame Sprache mehr. Die Sprachbarriere scheint viel größer zu sein, als in Słubfurt.

Das „Trojanische Pony“ zu Besuch auf dem Brückenplatz „Kucyk trojański“ w odwiedzinach na Placu Mostowym

Piotr Szrek

Wer die alten griechischen Sagen kennt, weiß, dass das trojanische Pferd ein Trick der Belagerer von Troja war, um mit Soldaten in die uneinnehmbare Stadt zu gelangen. Als Geschenk getarnt zogen es die gutgläubigen Trojaner in ihre Mauern und wurden dann nachts von den griechischen Kriegern überrascht.

Das „Trojanische Pony“ kann aus künstlerischer Sicht als ein Überfall auf die Wirklichkeit gesehen werden. Hier kommen allerdings keine Krieger aus dem viel zu kleinen Pony, sondern Strategien der Wirklichkeitskonstruktion, der Raumumordnung. So nennt sich

auch das Netzwerk, das die beiden Vereine LandKunstLeben e.V. und Slubfurt e.V. miteinander verbindet.

Der eine Verein betreibt als Kunstwerk den „Garten Steinhöfel“, der andere den „Brückenplatz | Plac Mostowy“.

Am 14. Dezember ritt das „Trojanische Pony“ auf dem Brückenplatz in die alte Turnhalle ein.

Beide Projekte wurden vorgestellt. Auf einer Sitzung des „Slubfurter Parlamentes“ wurde über die Zukunft des Brückenplatzes nachgedacht. Die Parlamentssitzung endete mit einem Konzert der georgischen „Gruppa Alilo“.

Das trojanische Pony ist ein Konstrukt. Es bewegt sich in den öffentlichen Raum hinein; es bewegt sich nicht von selbst, sondern wird von uns hin- und weggebracht, es hat den Charme eines Spielzeugs, aber ist geladen wie eine Wasserpistole.

Es sprüht oder tröpfelt, je nachdem, wie die Besetzung in dem Umfeld, das sie mit dem Pony besetzt, interagieren kann. Die Message des Ponys ist ein befreites Wiehern und Schnaufen, ein Zuhören dem Gesang vom anderen, das anders ist, als das was anders nur gewollt wird.

Lasst uns in Gang kommen und Herzen zu trappelnden Hufeisen aufbiegen!

Christine Hoffmann,
LandKunstLeben e.V.

Autor: Michael Kurzwelly

ma wojowników, bo kucyk jest o wiele za mały. Są za to strategie kreowania rzeczywistości, reorganizacji przestrzeni. Jest to także nazwa sieci, która łączy dwa stowarzyszenia: LandKunstLeben e.V., które prowadzi „Ogród Steinhöfel” jako dzieło sztuki i Slubfurt e.V., które opiekuje się Placem Mostowym.

Na posiedzeniu Parlamentu Slubfurtu oba projekty zostały przedstawione oraz zastanawiano się nad przyszłością Placu Mostowego.

Sesja parlamentarna zakończyła się koncertem georgijskiej „Gruppy Alilo“.

Kucyk trojański jest konstrukcją. Porusza się w przestrzeni publicznej; nie porusza się samodzielnie, ale jest przez nas unoszony, ma urok zabawki, ale jest natadowany jak pistolet na wodę.

Zrasza lub kapie, wchodzi w interakcję, w zależności od tego jak załoga opiekuje się kucykiem. Prześniam kucyka jest wyzwolone rzenie i sapanie, słuchanie innego śpiewu, inne jest wszystko co różni się od tego, co jest pożądane.

Przyjdźmy i sprawmy, że serca będą dźwięczeć jak podkowy!

Christine Hoffmann, LandKunstLeben e.V.

Autor: Michael Kurzwelly

Sargporträt einer Schule

Portret trumienny szkoły

Piotr Szrek

Seit 2015 steht die ehemalige „Grundschule Mitte“ leer. Sie wurde 1965 als Polytechnische Oberschule „Lucie Hein“ gebaut. Lucie Hein war von 1960 bis 1965 Oberbürgermeisterin von Frankfurt (Oder).

Zuletzt wurde das Gebäude vorübergehend von der „Erich-Kästner Grundschule“ genutzt. Seit Sommer 2015 steht es leer.

Die Stadtverordneten von Frankfurt (Oder) haben sich mehrheitlich dafür ausgesprochen, dass der gesamte Gebäudekomplex abgerissen werden soll. An die Stelle der Schule soll ein großes Hotel errichtet werden. Mit Fördergel-

dern wird die Schule voraussichtlich Ende 2019 – Anfang 2020 abgerissen.

Seit Juli 2018 sammelt Michael Kurzwelly Spuren, Geschichten und Dokumente über das Leben der Schule, mit dem Ziel, ein energetisches Porträt der Schule anzufertigen. „Wenn das Gebäude erst einmal verschwunden ist, dann verblasen die Erinnerungen schnell“, glaubt der Künstler.

Noch bis zum Abriss der Schule lädt Kurzwelly ehemalige Schüler*innen und Lehrer*innen ein, ihm ihre Erinnerungen und Fotos zu übermitteln. Aus dem gesammelten Material soll ein Buch entstehen, das 2020 herausgegeben wird.

Od 2015 r. dawna „Szkoła podstawowa Centrum“ jest opuszczona. Została zbudowana w 1965 roku jako Liceum Politechniczne „Lucie Hein“. Lucie Hein była burmistrzem Frankfurtu nad Odrą od 1960 do 1965 roku.

Niedawno budynek był tymczasowo wykorzystywany przez szkołę podstawową Ericha-Kästnera. Od lata 2015 jest pusty.

Radni miasta we Frankfurcie nad Odrą zdecydowali, że cały kompleks budynków powinien zostać zburzony. Szkołę zastąpi duży hotel. Oczekuje się, że dzie-

Autor: Michael Kurzwelly

ki dofinansowaniu z budżetu szkoła zostanie zburzona pod koniec 2019 lub na początku 2020 r.

Od lipca 2018 r. Michael Kurzwelly gromadzi ślady, opowiadania i dokumenty dotyczące życia szkoły, w celu stworzenia energicznego portretu szkoły. „Kiedy budynek zniknie, wspo-

mnienia szybko znikną“ – uważa artysta.

Do czasu rozbioru szkoły Kurzwelly zaprasza byłych uczniów i nauczycieli do dzielenia się wspomnieniami i zdjęciami. Z zebranych materiałów zostanie utworzona książka, która zostanie opublikowana w 2020 roku.

Das Ngondo – Fest Święto Ngondo

Edouard Ndingang

Autor: Michael Kurzwelly

Die Küstenvölker Kameruns begehen jährlich zu Beginn der Trockenzeit am ersten Sonntag im Dezember das Ngondo Fest. Ngondo ist Neujahrsfest und Ahnenfest zugleich. Höhepunkt des Ngondo-Festes, das mit Prozessionen und Tänzen gefeiert wird, sind die Njengu-Zeremonien, die Rituale für die Wassergeister (niengu). Diese werden am Fluss Wouri begangen. Die Njengu waren ursprünglich nur den freien Duala vorbehalten, die Mitglieder der gleichnamigen Geheimgesellschaft waren. Das Fest endet mit dem Fest des Wassers am Fluss Wouri. Neben Prozessionen der religiösen Organisationen und Tänzen findet an diesem Fluss eine Zeremonie statt, in welchem ein heiliger Topf von einem Taucher in den Wouri versenkt wird. Der Taucher bleibt bis

Fest teilzunehmen und die Tradition des „Ngondo“ kennen zu lernen.

Nadbrzeżne ludy Kamerunu świętują Ngondo na początku pory suchej w pierwszą niedzielę grudnia. Ngondo jest jednocześnie świętem noworocznym i świętem zmarłych. Punktem kulminacyjnym festiwalu Ngondo są ceremonie Njengu, rytuały dla duchów wody, które odbywają się na rzece Wouri. Njengu były pierwotnie zarezerwowane tylko dla Duala, którzy byli członkami tajnego stowarzyszenia. Oprócz procesji organizacji religijnych i tańców, ceremonia odbywa się na rzece, gdzie święty garnek jest zatopiony przez nurka. Nurek pozostaje pod wodą

Autor: Michael Kurzwelly

zu 9 Minuten unter Wasser und nimmt dort Kontakt mit den Ahnen auf. Wenn der Taucher wieder an die Oberfläche kommt, so enthält der Topf die Botschaft der Ahnen für das folgende Jahr, die von den Eingeweihten interpretiert und den Anwesenden mitgeteilt wird. In Frankfurt (Oder) gab es auch eine kleine Wasserzeremonie und alle Bürger*innen waren herzlich eingeladen, am zweiten Dezember an dem

przez 9 minut i kontaktuje się z przodkami. Kiedy nurek wraca na powierzchnię, dzbanek zawiera wiadomość od przodków na następny rok. Jest ona interpretowana przez inicjowanych kapłanów i przekazywana współczesnym. Mała ceremonia wodna odbyła się także we Frankfurcie nad Odrą, a wszyscy mieszkańcy byli zaproszeni do udziału w festiwalu i poznania tradycji „Ngondo“ drugiego grudnia.

Das Repaircafé braucht Deine Unterstützung Repaircafe potrzebuje twojej pomocy

Richard Engbers

Es ist wirklich schön, dass immer mehr Menschen sich der Bedeutung von Nachhaltigkeit bewusst werden. Das lässt sich sehr deutlich an der zunehmenden Popularität unseres Repaircafés ablesen, bringt aber auch so einige Herausforderungen mit sich. Die Vielfalt der mitgebrachten Dinge, die wächst und damit auch der Bedarf an Ersatzteilen, Werkzeugen und Spezialisten. Auch in der Werkstatt müssen wir ständig Platz schaffen, damit wir noch Arbeitsflächen haben. Dafür wachsen die Regale bis unter die zum Glück hohe Decke. Die gemütliche Atmosphäre hat schon so einige ihre Leidenschaft für das Reparaturhandwerk entdecken lassen.

Viele Besucher zeigen ihre Dankbarkeit in Form von mitgebrachtem Kuchen, was mich glücklich und dick macht. Ich fordere Euch auf: Tut etwas Gutes für diesen Planeten und fühlt Euch gut dabei, werdet Teil unserer Reparatur-Kultur!

To naprawdę miłe, że coraz więcej osób uświadamia sobie znaczenie

Autor: Michael Kurzwelly

zrównoważonego rozwoju. Widać to wyraźnie w rosnącej popularności naszej kawiarni naprawczej. Wiąże się to jednak również z pewnymi wyzwaniami. Różnorodność rzeczy przyniesionych przez mieszkańców sprawia, że potrzebujemy wielu części zamiennych, narzędzi i specjalistów. W warsztacie musimy stale powiększać przestrzeń i tworzyć powierzchnie robocze. W tym celu montujemy

nawet półki poniżej sufitu (wysokiego na szczęście). W przytulnej atmosferze wielu odkryto pasję do majsterkowania. Wielu odwiedzających okazuje swoją wdzięczność w postaci przyniesionego ciasta, co sprawia, że jestem szczęśliwy i gruby. Zachęcam cię: Zrób coś dobrego dla tej planety i poczuj się z tym dobrze, stań się częścią naszej kultury reperowania!

Moja przygoda z Placem Mostowym to przede wszystkim Repair Cafe

Mein Abenteuer mit dem Brückenplatz, das ist vor allem das Repaircafé

Sergiej Demidov

Z jednej strony chciałbym aby za naprawy dokonywane w naszym warsztacie można było rozliczać się w Studzinach, których niestety wciąż zbyt mało pozostaje w obiegu, z drugiej strony myślę, że dużo więcej radości sprawia właścicielom urządzeń szansa samodzielnego ich naprawienia. Czasami jest mi przykro kiedy widzę jak ludzie wyrzucają na śmietnik rzeczy tylko dlatego, że „coś” się popsło. Myślę, że misją Repair Cafe jest przekonywanie użytkowników do poszukiwania tego tajemniczego „coś” i przekonania się na własnej skórze jak łatwo dać nowe życie „bezużytecznym” rzeczom. Coraz częściej zgłaszają się do mnie osoby m.in. z zepsutymi skuterami. Tu najczęściej zmuszony jestem sam już dokonywać napraw (czasami za pomocą Richarda), które są długie i wymagają skupienia. W zamian często otrzymuję np. ciastka lub inne słodycze. To też motywuje.

A kiedy mam już dość pracy wychodzę przed halę i oglądam rybki pływające w naszym, własnoręcznie wykonanym, stawie. To będzie już druga zima rybek w naszym oczku. Latem kiedy jest zupełnie cicho obserwuję ptaki z okolicy, które przylatują pić i pluskać się w wodzie.

Einerseits würde ich mir wünschen, dass die in unserer Werkstatt geleisteten Reparaturarbeiten in Studzina bezahlt werden könnten, von denen noch immer zu wenige im Umlauf sind, andererseits denke ich, dass es den Besitzern kaputter Geräte viel mehr Freude macht, wenn es ihnen gelungen ist, sie selber zu reparieren. Manchmal schmerzt es mich, wenn ich sehe, wie Leute Dinge auf den Müll schmeißen, nur weil „etwas“ kaputt gegangen ist. Ich denke, dass es eine Aufgabe unseres Repairca-

fés ist, den Nutzer davon zu überzeugen, dieses „Etwas“ zu finden und sich selbst zu überzeugen, wie einfach es manchmal ist, die „unbrauchbar“ gewordenen Dinge zu neuem Leben zu erwecken. Immer öfter melden sich bei mir Leute mit kaputten Scootern (Motorrollern). Meist muss ich dann selber die Reparaturarbeiten vornehmen (manchmal mithilfe von Richard), denn sie dauern lange und verlangen Konzentration. Oft erhalte ich als Dankeschön einen selbstgebackenen Kuchen oder andere Süßigkeiten. Das motiviert natürlich auch. Und wenn ich eine Pause von der Arbeit brauche, dann gehe ich vor die Turnhalle und beobachte die Fische in unserem selbst angelegten Teich. Schon den zweiten Winter schwimmen da Fische drin. Wenn es im Sommer mal ganz still ist, dann beobachte ich Vögel, die herbeifliegen, um sich in unserem Teich zu erfrischen und zu planschen.

ZeitBankCzasu

Adam Poholski

v.l.n.r.: Osama, Richard (Gründer und erster Direktor der ZeitBankCzasu), Jenny und Majeed im ZeitBankCzasu-Shop, Autor: Michael Kurzwelly

Rok 2018 dla ZeitBankCzasu to głównie szukanie rozwiązań dla jego ożywienia. Seminarium ZeitBankCzasu, dwa posiedzenia parlamentu oraz modernizacja strony internetowej to działania zrealizowane na rzecz promocji idei banku czasu wśród mieszkańców Słubfurtu. O tym czy Studzina stanie się już wkrótce dominującą walutą w przestrzeni miejskiej Słubfurtu zdecyduje zaangażowanie mieszkańców. Jeżeli skutecznie reklamować będziemy zasady na jakich funkcjonuje waluta czasowa to projekt będzie miał szansę rozwoju. Do tego niezbędna jest grupa aktywistów/multiplikatorów, osób zaangażowanych, które (również własnym przykładem) będą promować Studzinę jako alternatywę dla starych niedoszacowanych walut używanych obecnie. Jako Bank Centralny Nowej Ameryki jesteśmy przygotowani na wzmoczoną aktywność w zakresie obrotu naszą walutą w ramach usług wzajemnych czy też giełdy wymiany. Latem wybiliśmy kolejne 2000 monet, które zabezpieczone są w skarbcu głównym.

Das Jahr 2018 bestand für die ZeitBankCzasu vor allem darin, Lösungen

und Wege für ihre Belebung zu finden. Es gab ein Seminar zum Thema, auf zwei Parlamentssitzungen wurde darüber diskutiert, die Internetseite modernisiert, um nur einige unserer Aktivitäten zur Bewerbung unserer Idee unter den Bürger*innen von Słubfurt zu benennen. Letztendlich sind es ja die Bürger*innen, die darüber entscheiden, ob in Kürze die Studzina die dominierende Währung von Słubfurt sein wird. Wenn es uns erfolgreich gelingt, der Öffentlichkeit die Regeln, nach denen unsere Währung funktioniert, nahe zu bringen, dann gibt es eine gute Chance für ihre Entwicklung. Dafür brauchen wir eine Gruppe von Aktivist*innen bzw. Multiplikator*innen, engagierte Leute, die mit gutem Beispiel vorangehen und die Studzina als gute Alternative zu den alten nicht mehr geschätzten Währungen zu vermarkten wissen. Wir, die Zentralbank von Nowa Amerika, sind bereit, unsere Aktivitäten im Bereich des Geldumlaufes zu verstärken, durch gegenseitige Dienstleistungen und unserer Tauschbörse. Im Sommer haben wir 2.000 neue Geldstücke geprägt, die bisher sicher in unserem Haupttresor lagern.

Leserbriefe zum Thema Brückenplatz

Listy czytelników na temat placu mostowego

Für mich ist der Brückenplatz ein Ort für Menschen, die einander kennen lernen möchten und miteinander Freude und Spaß teilen wollen. Das gefällt mir. Ich kann dort immer Menschen aus verschiedenen Kulturen finden. Unsere Fußballmannschaft „JARAN“ kann dort immer spielen, auch am Wochenende. Der Brückenplatz ist mein Zuhause. Wir können hier feiern und meine Eltern sind den ganzen Sommer dort mit dem Garten beschäftigt. Das ist super, das freut mich. Meine Eltern waren in Afghanistan Landwirte, aber hier wird ihr Können nicht gebraucht, zumal beide nicht richtig Deutsch sprechen können. Aber ihre Lieblingstätigkeit ist der Garten.

Hadi Hosseini

Es ist gut, dass der Brückenplatz ein offener Platz ist, jeder kann dort etwas machen. Und wenn wir umziehen müssen, dann brauchen wir wieder einen großen Platz. Es ist gut, dass wir hier auch private Feste, wie z.B. Hochzeiten durchführen dürfen. Und es gibt viel Material, das wir nutzen dürfen. Wir haben Lautsprecher, Mikrofone, Bänke, Tische und Stühle, um Versammlungen, Workshops oder andere Projekte durchzuführen. Wenn wir umziehen müssen, dann wäre es gut, wenn wir wieder einen ähnlichen Platz bekommen können. Also wieder draußen eine Fläche, wo wir uns treffen und grillen können, einen Garten und Container für die Werkzeuge und es wäre gut, wenn wir wieder eine Turnhalle bekommen könnten. Aber auf jeden Fall brauchen wir wieder einen großen Raum, wo wir uns auch miteinander bewegen können, wo wir Feste feiern und tanzen können. Und einen Platz zum Fußballspielen, das wäre schon gut. Wenn nicht, dann wenigstens einen großen Raum und eine große Küche, das ist wichtig. Denn hier feiern wir viele interkulturelle Feste, wie Fest der Vielfalt, In-

Hadi's Vater vor seinem Beet | Ojciec Hadiego przed swoim ogródkiem, Autor: Michael Kurzwelly

terkulturelle Woche, da wollen wir auch zusammen kochen. Und was hier nicht so gut ist, das sind die Toiletten. Die sind alt und obwohl wir sie zusammen gestaltet haben und sauber gemacht haben, zieht der Geruch von den Toiletten oft ins Café BlaBla.

Majeed Behzad

Dla mnie Plac Mostowy to miejsce dla ludzi, którzy chcą się poznać i dzielić radością bycia ze sobą. Podoba mi się to. Zawsze mogę znaleźć ludzi z różnych kultur.

Nasza drużyna piłkarska „JARAN“ zawsze może tam grać, nawet w weekendy. Plac Mostowy jest moim domem. Możemy świętować tutaj, a moi rodzice pracują w ogrodzie przez całe lato. Ich ulubionym zajęciem jest ogród. To świetnie, jestem szczęśliwy. Moi rodzice byli rolnikami w Afganistanie, ale tutaj ich umiejętności nie są potrzebne, zwłaszcza, że oboje nie potrafią poprawnie mówić po niemiecku.

Hadi Hosseini

Dobrze, że Plac Mostowy to otwarta przestrzeń i każdy może tu coś robić.

A jeśli musimy się przeprowadzać, znowu potrzebujemy dużo miejsca. Dobrze, że możemy tu organizować także prywatne imprezy, np. wesela. Jest tu wiele rzeczy i materiałów, z których możemy korzystać. Mamy głośniki, mikrofony, ławy, stoły i krzesła do organizowania spotkań, warsztatów i innych projektów. Jeśli będziemy musieli się przenieść, dobrze by było, gdybyśmy znów mogli znaleźć podobne miejsce. Z obszarem, gdzie możemy się spotkać i grilować, miejscem na ogród i szopką na narzędzia i byłoby dobrze, gdybyśmy mogli mieć jeszcze siłownię. Na pewno potrzebujemy znowu dużego pomieszczenia, w którym możemy przebywać razem, gdzie możemy świętować i tańczyć. Miejsce do gry w piłkę nożną też byłoby w porządku. Jeśli nie, to przynajmniej duży pokój i duża kuchnia, to bardzo ważne. Ponieważ tutaj świętujemy wiele imprez międzykulturowych, takich jak Festiwal Różnorodności, Tydzień Międzykulturowy, w którym również chcemy wspólnie gotować. Dużym minusem są tu toalety. Są stare i chociaż przebudowaliśmy je razem i oczyściliśmy, zapach toalet często przenosi się do Café BlaBla.

Majeed Behzad

Leih Dir ein Fahrrad! – Słubfurt besuchen und Nowa Amerika entdecken

Wypożycz rower! – Zwiedzaj Słubfurt i odkryj Nową Amerykę

Richard Engbers

Der Fahrradverleih des Brückenplatzes freut sich auf Dich. Auch dieses Jahr hat es wieder geklappt, unsere Gäste mit Fahrrädern zu versorgen. Das Gemeinschaftsprojekt mit dem Verein „Vielfalt statt Einfalt“ drohte zunächst aufgrund eines schrumpfenden Bestandes an Fahrrädern zu scheitern, aber dank vieler Spenden und tatkräftiger Unterstützung erfahrener Zweiradtüftler hat sich

unser Bestand wieder aufgebaut. Geöffnet ist unser Fahrradverleih montags, mittwochs und jeden ersten und dritten Samstag im Monat von 15–18 Uhr.

Wypożyczalnia rowerów na Placu Mostowym czeka na Ciebie. Również w tym roku pracowaliśmy ciężko, aby zapewnić naszym gościom rowery do wypożyczenia.

Wspólny projekt ze stowarzyszeniem „Vielfalt statt Einfalt“ początkowo groził upadkiem z powodu malejącej liczby rowerów, ale dzięki wielu darowiznom i aktywnemu wsparciu doświadczonych rowerzystów nasz magazyn wzbogacił się o kolejne rowery i rozbudował się. Nasza wypożyczalnia rowerów jest czynna w poniedziałki i środy oraz w każdą pierwszą i trzecią sobotę miesiąca w godzinach od 15 do 18.

Autor: Michael Kurzwelly

No Piast?

Adrian Mermer

Niemal wszyscy w Słubfurcie znają kino „Piast”. Położone w centrum miasta, jest nie tylko pamiątką ery początku kina. Dzięki niezwyklej, ekspresjonistycznej architekturze, mimo swego podupadłego stanu, jest obiektem, który wciąż przykuwa uwagę przechodniów. Nawet osoby mniej wrażliwe na subtelność urody budynku zauważają, że jest to obiekt o wyjątkowym znaczeniu. Przed laty główny ośrodek życia kulturalnego, z którym wielu mieszkańców wciąż wiąże swe wspomnienia, od kilku lat stoi nieużytkowany w samym sercu Słubic. Oficjalnie niedostrzegany. Odosobniony. Marginalizowany. Zwyczajny. Spychany. Szary, a nawet brudny. Problem. Zabity deskami. Niektórzy uważają, że tak jest lepiej. Że należałoby pozostawić budynek samemu sobie. Że nie ma już nadziei. Że może lepiej niech go zniszczą, zburzą i będzie spokój. I tak nie da się przecież niczego zmienić.

Nie. Tak nie może być i tak nie powinno też być. Nie zawsze tak było...

Jeszcze niedawno kino było soczewką skupiającą całe życie kulturalne Słubic. Odbýwały się w nim pokazy filmowe, na które przychodziły całe rodziny. Każda z projekcji była wydarzeniem. W czasach, gdy nie było telewizorów, występy artystyczne na jego scenie były przeżyciem. Kino stało się szczególnym miejscem w sercach mieszkańców Słubic. Zaistniało na mapie i istnieje do dziś.

Sam budynek oddany do użytku w 1925 roku jako Filmpalast Friedrichstraße, pierwotnie był jednym ze świetniejszych kin we Frankfurcie. Jak wiele innych powstałych w tej epoce, kino „Piast” odznaczało się bogatym wystrojem wewnętrznym i zewnętrzną architekturą, wzorowaną na pałacowych pierwowzorach. Przykuwające wzrok rzeźby i dyskretny splendor budynku

Kino „Piast”, 2004, Autor: Michael Kurzweilly

od początku były pomyślane jako mające jednak służyć w założeniu zwykłym ludziom. Można to odczytać choćby z rzeźb otaczających portal. Do dziś przechodząc obok budynku trudno powstrzymać muśnięcie tęsknoty, aby ten stan kiedyś powrócił.

Wbrew temu co można usłyszeć, jest to możliwe. Jest w naszym zasięgu. Droga jest wręcz cały czas wyzywająco otwarta. Czekają na nią wkroczyć, zdecydowanie sięgnąć po lejce i przejąć kierowanie losami budynku we własne ręce, a jak we śnie odzyska ono dawny blask i zacznie ponownie pełnić funkcję, do której zostało stworzone. Wykwintna architektura stanie się dodatkowym zaproszeniem, gdyż miasto i tak oczekuje działań w obszarze rozwoju sztuki. Obecna siedziba domu kultury nie spełnia już wymagań i oczekiwań współczesności.

Nowa sala teatralno-kinowa w kinie „Piast” jest odpowiedzią na potrzeby miasta i na problem zaniedbania budynku. Rozwiązanie dwóch kwestii leży w jednym działaniu – rewitalizacji tego zabytku. Przemawiają za tym nie tylko lokalizacja obiektu – w samym centrum miasta – i jego powszechna dostępność, ale także przywiązanie mieszkańców i tradycja miejsca, jako wieloletniego centrum sztuki. Po wyburzeniu sali kinowej w 2012 r. otworzyły się możliwości niemal dowolne-

go kształtowania nowej zabudowy pod obecne potrzeby. Nowe możliwości rozwoju sztuki na pograniczu powinny się zrealizować właśnie w tym budynku.

We Frankfurcie istnieje już od dawna profesjonalna scena. Naturalnym jej uzupełnieniem dla dwumiasta powinna być scena po stronie polskiej. Warto nadać miastu ten charakter, gdyż prawdopodobnie i tak wcześniej czy później będzie ono samo go przyjmować, jako naturalną konsekwencję przygranicznego, brzegowego położenia na styku dwóch kultur. Kino „Piast” bardziej niż jakikolwiek inny obiekt ma potencjał by stać się okrętem flagowym sztuki na polsko-niemieckim pograniczu. Wystarczy trochę uruchomić wyobraźnię...

Kino „Piast” potrzebuje jednak dziś ciągle adwokatów swojej sprawy, ponieważ widać przed nim wciąż wiele wybojów i nierówności na drodze...

Fast alle in Słubfurt kennen das Kino „Piast”. Mitten im Stadtzentrum gelegen, stellt es nicht nur eine Erinnerung an den Beginn der Ära des Kinos dar. Dank seiner ungewöhnlichen expressionistischen Architektur ist es trotz seines verfallenen Zustandes ein Gebäude, das immer noch die Aufmerksamkeit der Passanten weckt. Sogar

Menschen, die weniger empfindlich sind für die subtile Schönheit des Objektes, merken, dass es ein Bauwerk von besonderer Bedeutung ist.

Vor Jahren war es einmal ein Hauptzentrum des kulturellen Lebens, und die Einwohner*innen verknüpfen mit ihm noch immer ihre Erinnerungen. Seit einigen Jahren steht es ungenutzt mitten im Herzen von Słubice. Offiziell unbenutzt. Menschenleer. Marginalisiert. Einfach so an den Rand gedrängt. Grau und schmutzig. Ein Problem. Mit Brettern zugenanagelt. Manche glauben, dass es so besser sei. Dass man das Gebäude sich selbst überlassen solle. Dass es keine Hoffnung mehr gibt. Dass es besser zerstört und abgerissen werden solle, dann gibt es endlich Ruhe. Man könne sowieso nichts ändern.

Nein. So kann es und so darf es nicht sein. Es war nicht immer so...

Noch vor gar nicht langer Zeit war das Kino ein Magnet des kulturellen Lebens in Słubice. Es fanden dort Filmvorführungen statt, zu denen ganze Familien pilgerten. Jede Vorführung war ein Ereignis. In Zeiten, als es noch keine Fernseher gab, waren die künstlerischen Darbietungen auf der Leinwand ein Ereignis. Das Kino wurde zu einem besonderen Ort in den Herzen der Słubicer. Ein Ort auf dem Stadtplan, bis heute.

Das Gebäude wurde 1925 als Filmpalast Friedrichstraße eröffnet, einst war es eines der besten Kinos von Frankfurt. Wie viele andere Kinos dieser Epoche, wurde es innen wie außen mit einer reichen und dekorativen Architektur geschmückt, die sich an alten Palästen orientierte. Die den Blick anziehenden Reliefs und Verzierungen am Portal der Fassade sollten dennoch den einfachen Leuten dienen. Bis heute kann man die Sehnsucht beim Vorbeigehen kaum zurückhalten, es im alten Glanze erstrahlen zu sehen.

Im Gegensatz zu dem, was man hören kann, ist das möglich. Der Weg ist noch immer herausfordernd offen. Wenn wir ihn gehen und sein Schicksal in die

Hand nehmen, dann kann es wie im Traum gelingen, die einstige Schönheit und Funktion als Kulturort wiederherzustellen. Seine blühende Architektur ist dann nur als zusätzliche Einladung zu verstehen, denn die Stadt wartet geradezu auf neue Aktivitäten im Bereich der künstlerischen Entwicklung der Stadt. Der gegenwärtige Sitz des Kulturhauses ist schon lange nicht mehr den heutigen Herausforderungen und Erwartungen gewachsen.

Ein neuer Theater- und Kinosaal im Kino „Piast” ist die Antwort sowohl auf die Bedarfe der Stadt, als auch das Problem der Vernachlässigung des Gebäudes.

Die Lösung zweier Fragen liegt in einer Handlung – der Revitalisierung des Baudenkmales.

Dafür spricht nicht nur die Lage des Gebäudes im Stadtzentrum, sondern auch die Verbundenheit der Bürger*innen und die Tradition des Ortes. Nachdem 2012 der Kinosaal abgerissen wurde, eröffneten sich Möglichkeiten für die freie Gestaltung eines neuen Bauwerkes, das den heutigen Herausforderungen entspricht. Neue Möglichkeiten der Entwicklung der Kunst in der Grenzregion sollten in diesem Gebäude erprobt werden.

In Frankfurt gibt es schon lange eine professionelle Bühne. Eine natürliche Ergänzung in der Doppelstadt sollte eine Bühne auf polnischer Seite sein. Wir sollten unserer Stadt jetzt den Charakter geben, denn wahrscheinlich wird sich diese Entwicklung sowieso aus der besonderen Lage unserer Stadt als Berührungspunkt zweier Kulturen ergeben. Mehr als jedes andere Gebäude hat das Kino „Piast” das Potenzial dazu, ein Flaggschiff der Kunst für die deutsch-polnische Grenzregion zu werden. Wir brauchen nur ein bisschen der Phantasie Raum geben.

Aber dafür braucht das Kino „Piast” weitere Befürworter in seiner Angelegenheit, denn der Weg dahin ist lang und steinig...

Frauentheatergruppe „Die Karawanserei“

Grupa teatralna kobiet „Karawanseraj“

„Der zerbrochene Krug“ nach Heinrich von Kleist | „Rozbity dzban“ wg Heinrich von Kleist

Michael Kurzweilly

„Die Karawanserei“, eine interkulturelle Frauentheatergruppe aus Potsdam, in der Frauen aus aller Welt und unterschiedlichen Alters zusammen Theater spielen, gastierte mit ihrem neuen Theaterstück auf dem Brückenplatz.

Seit 2014 treffen sie sich wöchentlich in Potsdam und präsentieren zweimal im Jahr ihre Ergebnisse in öffentlichen Werkstattaufführungen, diesmal auch

bei uns in Słubfurt. Nach der Aufführung luden Sie die Gäste zu einem Theaterworkshop ein.

„Karawanseraj“, międzykulturowa kobieca grupa teatralna z Poczdamu, w której kobiety z całego świata i w różnym wieku tworzą razem teatr, wystawiła swoją

nową sztukę, „Rozbity dzban” wg Heinricha von Kleista, na Placu Mostowym.

Od 2014 roku członkinie grupy spotykają się co tydzień w Poczdamie, a dwa razy w roku prezentują swoje wyniki w publicznych wystąpieniach warsztatowych. Tym razem także w Słubfurcie. Po spektaklu widzowie zostali zaproszeni do udziału w warsztatach teatralnych.

Autor: Michael Kurzweilly

Drużyna Słubfurtu zwyciężcą WoWI Eisstockcup

Das Słubfurt-Team gewann den WoWI Eisstockcup

Adam Poholski

14 grudnia 2018 odbył się turniej organizowany przez spółdzielnię mieszkaniową WOWI. W gronie 4 drużyn najlepszą okazała się drużyna łączona TWK

Słubfurt Lebuser Ziemia – w składzie Grażyna, Bożena, Richard i Adam. Warto zaznaczyć, że dla wszystkich zawodników był to pierwszy kontakt z tą grą.

Zwycięzcy otrzymali puchar, pamiątkowe dyplomy i bony do wykorzystania w sklepie odzieżowym w dzielnicy Furt. Udział w turnieju był dla nas do-

skonałą okazją do promocji. Zarówno uczestnicy jak i obserwatorzy zadawali pytania o samą nazwę oraz o to co robimy jako stowarzyszenie.

Richard und Adam als das beste. Dabei war es für alle 4 Teammitglieder die erste Berührung mit diesem Sport.

Die Gewinner erhielten einen Pokal, Diplome und Einkaufsgutscheine für ein Bekleidungsgeschäft im Stadtteil Furt. Die Teilnahme am Turnier war für uns eine hervorragende PR-Aktion. Teilnehmer wie Zuschauer fragten uns immer wieder, was denn Słubfurt bedeute und was wir als Verein machen.

Am 14. Dezember organisierte die WoWI (Wohnungswirtschaft) ein Eisstockturnier. Von 4 Teams erwies sich das Team TWK Słubfurt Lebuser Ziemia, bestehend aus Grażyna, Bożena,

Projekt Brückenplatz | Plac Mostowy:

Träger des Projektes | Wykonawca projektu
Słubfurt e.V., Güldendorfer Straße 13, 15230 Frankfurt (Oder)

Partner/Mitwirkende | Partnerzy/Współpracownicy
IKI e.V., Mosaikstein e.V. Muslime an der Oder e.V., Vielfalt statt Einfalt e.V., Stowarzyszenie Lebuser Ziemia, Migrationsnetzwerk THINK, Miteinander Wohnen e.V., Quartiersmanagement Frankfurt (Oder) „Innenstadt-Beresinchen“, Товарищество Walki z Kalectwem Słubice, VertreterInnen des Integrationsbeirates Frankfurt (Oder), Wohnungswirtschaft Frankfurt (Oder) GmbH, viele EinzelakteurInnen

Der Kreis der Mitwirkenden ist dynamisch, entwickelt sich je nach Thema und Aufgabe und vergrößert sich stetig.

Kreis zaangażowanych osób pozostaje zmienny i zależy od tematu oraz realizowanych zadań, przy czym liczba aktywnych osób stale rośnie.

Bisherige Förderer | Wsparcia finansowego udzielili dotychczas
Brandenburgische Landeszentrale für politische Bildung, Fonds Soziokultur, Partizipationspreis „Aktivplätze – fertig, los!“ des Landes Brandenburg, EU-Programm „Creative Europe“, Bundesprogramm „Demokratie leben!“, Mittlere Oder e.V. (Euroregion Pro Europa Viadrina), Ministerium für Wissenschaft, Forschung und Kultur des Landes Brandenburg, Kulturförderung der Stadt Frankfurt (Oder), Wohnungswirtschaft Frankfurt (Oder) GmbH, Städtebauförderprogramm „Soziale Stadt“, Stadtteilforum Mitte

Kontakt:
Michael Kurzwelly – 0049-171-2668747, 0048-794-407436
Adam Poholski – 0048-577-713376, 0049-160-99285291

Info: www.slubfurt.net/brueckenplacmostowy | www.facebook.com/brueckenplacmostowy

Veranstaltungskalender | Kalendarz imprez: www.termin.slubfurt.net

Impressum | Stopka redakcyjna:

Redaktion | Redakcja: Michael Kurzwelly
Redaktionsteam | Zespół redakcyjny: Adam Poholski, Piotr Szrek, Michael Kurzwelly
Übersetzungen | Tłumaczenia: Adam Poholski, Michael Kurzwelly

Layout | Skład: piktogram polska
Druck | Druk: Media regionale
Auflage | Nakład: 2.000 Stück | Sztuk

Wir weisen darauf hin, dass der Inhalt der Beiträge nicht zwangsläufig die Meinung der Redaktion widerspiegelt. | Zwracamy uwagę na fakt, iż treść artykułów niekoniecznie odzwierciedla opinie redakcji.

www.slubfurt.net

Facebook: [brueckenplacmostowy](https://www.facebook.com/brueckenplacmostowy)

Veranstalter | Organizatorzy:
Słubfurt e.V., Güldendorfer Str. 13, D-15230 Frankfurt (Oder)
Kontakt: 0049-171-2668747, 0048-794407436

Förderer | Instytucje wspierające:

